

til at ødelægge, hvad Fortiden har overleveret os til Bevaring. Endvidere maa jeg tillade mig at fremhæve, at dersom Lovudkastet antages, vil det, efter min Formening, medføre flere ikke ubetydelige Fordele, som man ikke bør skyde ud i en uvis og fjern Fremtid. Der er saaledes i Lovudkastet givet den Bestemmelse, at Pengeregnskaberne for Fremtiden skulle gaae over fra Skovriderne til færegne Skovkasjerere. Dette Princip er vist i og for sig saa rigtig, at der ikke kan være to Meninger om, at det bør gennemføres; men, ikke at tale om, at derved den sikreste Control vilde være givet for Pengenes rigtige Anvendelse, tilmed da der vil blive at stille Sikkerhed for de betydelige Summer, der maae ventes at komme til at circulere, vil derved ogsaa opnaaes, at Noget af den store Regnskabsbyrde, som for Dieblicket hviler paa Skovriderne, vilde disse blive befriede for. Jeg skal ogsaa tillade mig at fremhæve, at den Maade, hvorpaa man hidtil har holdt diaterede og gagerede Forstcandidater, vil ved Lovforslaget blive ophævet. Hvis man gaaer ind paa en saadan Forandring som den, Udvalgets Majoritet har foreslaaet, vil der rigtignok ogsaa blive at ansætte Forstcandidater, men paa en saadan Maade, at de vilde komme til at virke til sand Gavn for den hele Indretning, idet Skovriderne, naar de selv faae Lov til at antage disse Forstcandidater, kunne paa den ene Side sikres mod at blive belempede med al den Udygtighed, og paa den anden Side blive fri for den overdrevene Mængde Forretninger, som Tilfældet undertiden har været hidtil, og Forstcandidaterne vilde faae Leilighed til at lære Noget og at danne sig til dygtige og administrative Embedsmænd. Endelig skal jeg til Slutning tillade mig at fremhæve endnu en Fordeel ved Lovudkastet, saaledes som dette er foreslaaet omredigeret af Udvalget, nemlig at det altså kostbare Oversforsterinstitut for Fremtiden derved vil ophøre. Jeg troer, at den Hovedfeil, som Statskovenes Bestyrelse for Dieblicket formeentlig har lidt af, for en stor Deel har ligget deri, at samtlige nuværende Oversforstere ikke tidligere have beklædt forvaltende Embeder. Jeg maa henstille til enhver praktisk Mand, om det ikke vil være aldeles nødvendigt, for at man kan

være dygtig som inspicerende, at man først maa være forvaltende; ellers kan man umuligt kjende de Pligter, som paahvile Vedkommende, og det er da naturligvis ogsaa umuligt at virke til noget sandt Gavn. Saaledes som den nuværende Indretning er, og fornemmelig saaledes som den er foreslaaet, vil den virkelig være altså kostbar; efter hvad Majoriteten har foreslaaet, vil der for Landet bespares flere Tusinde Rigsdaler. Jeg troer, at, naar man regner Emolumenterne dertil, kan man gjerne sætte Besparelsen til 6—7000 Rbd. Jeg stude saaledes holde for, at det var et stort Gode at obtainere, at faae dette Oversforsterinstitut dannet paa en hensigtsvarende og fornuftig Maade, hvilket jeg ikke troer at være Tilfældet med den bestaaende Indretning, og heller ikke saaledes som Lovudkastet intenderer. — Efter at have forudskiftet disse Bemærkninger, skal jeg for Tiden afholde mig fra at trætte Thinget videre, men afvente, hvad den høitærede Finanzminister vil sige.

Finanzministeren: Da denne Sag først var bleven saavidt fremmet, at der kunde være Spørgsmaal om at begjære den lovgivende Magts Virksomhed til den, saa viste det sig strax at være en stor Banfælsighed at bringe den frem i en saadan Form, at paa den ene Side den lovgivende Magt erhøldt den Indflydelse paa Sagen, som tilkom den, og som den efter vore Institutioner ikke kunde undgaae at maatte faae, og at man paa den anden Side dog ikke heri indblandede formeget, der maatte anses at vedkomme Administrationen. Det første Indtryk, denne Sag gjorde paa mig, da den af Domainedestyrelsen blev mig tilstillet, var, at der var meget for Meget deri af det, som var en Administrations-sag, og som burde udelades af Lovudkastet. Undeel faldt ogsaa væk; men for en væsentlig Deel maatte jeg erkjende, at, naar man overhovedet stude foreslåge et Lovudkast som det nuværende for Rigsdagen, hvilket ikke kunde undgaaes ifølge vor Forsatning, saa var det ikke godt muligt at gjøre det i et mindre Omfang, med et mindre Henblik paa hele Administrationens Gang, end her er Tilfældet. Det har imidlertid ved at see Udvalgets Betænkning maattet paatrænge sig mig, at det har været